

Säsongsöppning

MALMÖ KONSERTHUS, TORSDAG 18 SEPTEMBER KL 19.30
2008/2009

MALMÖ SYMFONIORKESTER

VASSILY SINAISKY dirigent
ANDREAS SUNDÉN klarinett
ANNA LARSSON alt
ROBERT CHAFIN tenor
Marika Fältskog, konsertmästare

ROLF MARTINSSON (f 1956)
Variations for Orchestra 17 min

WITOLD LUTOSLAWSKI (1913-1994)

Danspreludier 7 min
Allegro molto
Andantino
Allegro giocoso
Andante
Allegro molto. Presto

PAUS

GUSTAV MAHLER (1860-1911)

Das Lied von der Erde 65 min
Das Trinklied von Jammer der Erde
Der einsame im Herbst
Von der Jugend
Von der Schönheit
Der Trunkene im Frühling

MALMÖ SYMFONIORKESTER

VASSILY SINAISKY chefsdirigent

MSOs chefsdirigent Vassily Sinaisky är en rutinerad musiker med diger meritlista. Tiden efter Musikkonservatoriet i Leningrad var han assistent till den legendariske dirigenten Kirill Kondrasjin hos Moskva-filharmonikerna. Sinaisky vann guldmedaljen i den prestigefyllda Karajantävlingen 1973 och engageras sedan dess av orkestrar över hela världen. Konserter och skivinspelningar kritikerrosas. Åren 1991-1996 var Sinaisky chefsdirigent och konstnärligt ansvarig för Moskva-filharmonikerna. Därefter erhöi han samma position hos Ryska statens symfoniorkester (Jevgenij Svetlanovs tidigare orkester), som han lämnade så sent som 2002.

Numera har Vassily Sinaisky sin bas i Amsterdam, där han bor på Bachstraat ett stenkast från Concertgebouw. Staden är ett stort musikaliskt centrum och det är nära till allt. Inte minst till Manchester i England och uppdraget som förste gäst-dirigent sedan 1996 för BBC Philharmonic Orchestra och till Malmö förstås.

Med BBC-orkestern i Manchester har han gjort ett antal skivinspelningar på Chandos, främst med rysk musik av bl a Balakirev, Sjtjedrin, Glinka och Sjostakovitj. Sommaren 2007 påbörjade han och MSO inspelningen av Franz Schmidts fyra symfonier för skivmärket Naxos. För övrigt har Sinaisky bl a dirigerat Los Angeles Philharmonic, BBC Symphony Orchestra, Concertgebouw-orkestern i Amsterdam, Pittsburgh Symphony Orchestra och Finska Radions Symfoniorkester. Genom åren har Sinaisky även arbetat mycket med opera och varit förste gäst-dirigent vid Bolsjoj i Moskva. Han har haft framgångar vid Komische Oper i Berlin och English National Opera i London.

ANDREAS SUNDÉN klarinett

Andreas Sundén började spela klarinett vid sju års ålder hemma i Åmål. Senare följde lektioner vid Ingesunds Musikhögskola. Efter gymnasiet började han vid Norges Musikkhøgskole i Oslo, där han 2001 tog examen med högsta betyg. Därefter följde soliststudier under två år för Hans Deinzer i Italien och sedan dess regelbundet för professor Yehuda Gilad i Los Angeles. Han har också deltagit i en rad mästarclasser, bl a för Michael Collins. Andreas Sundén har erhållit flera av Kungliga Musikaliska Akademiens utlandsstipendier och varit prisvinnare i Ljunggrenska tävlingen 2001 i Göteborg och Haverhill Sinfonia Soloist Competition 2004 i England. Han är även aktiv som kammarmusiker och initiativtagare till Nordic Chamber Soloists som är en flexibel kammarmusikgrupp med handplockade unga musiker från Norden. Andreas Sundén anställdes som soloklarinettist i MSO våren 2008. Samma position har han bl a haft vid Den Norske Opera i Oslo och Kungliga Filharmonikerna i Stockholm.

Andreas Sundén har bl a varit solist med Radioorkestern Oslo (NRK), Musica Vitae, Den Norske Operas Orkester, Leonberg Sinfonieorchester i Tyskland samt vid Musikfestivalen i Hardanger. I mars 2008 var han solist hos MSO tillsammans med Sven Buller samt MSO-musikerna Annika Amundsen och Henrik Halén i Mozarts Sinfonia concertante för fyra blåsare.

ANNA LARSSON alt

Anna Larsson har etablerat sig som en av världens ledande altsångerskor. Hennes engagemang har bl a inkluderat Waltraute i Ragnarök på Finska Nationaloperan, Fricka i Rhenguldet och Valkyrian med Mehta i Valencia och Florens, Orfeus i Orfeus och Eurydike vid Det Kongelige Teater i Köpenhamn, Ottone i Poppeas kröning med Marc Minkowski i Aix-en-Provence, titelrollen i Orlando på Kungliga Operan i Stockholm och Andronico i Tamerlano med Christophe Rousset på Drottningholms Slottsteater. Anna har särskilt positionerat sig som en av de främsta i rollen som Erda i Rhenguldet och Siegfried bl a med Zubin Mehta på Bayerische Staatsoper i München, Daniel Barenboim på Staatsoper Berlin och vid konsertanta framföranden av Rhenguldet med Cleveland Orchestra och Christoph von Dohnányi, Kungliga Filharmonikerna och Alan Gilbert, Orchestra of the Age of Enlightenment och Sir Simon Rattle samt med Göteborgs Symfoniker och Kent Nagano. Under säsongen 2007/2008 debuterade Anna i rollen som Erda vid

Wiener Staatsoper och i höst väntar rollen som Delila i Simson och Delila vid Kungliga Operan i Stockholm.

På konsertscenen gör Anna Larsson i stort sett hela konsertrepertoaren för alt och orkester, från Händels Messias och Elgars Sea Pictures till Gustav Mahlers sångcykler. Hon har framför allt profilerat sig som uttolkare av Mahler och har sjungit hans andra symfoni med bl a Berliner Philharmoniker och Claudio Abbado i Madrid och Lissabon. Hon har varit solist i Mahlers Symfoni nr 3 vid ett flertal tillfällen, av vilka kan nämnas Avery Fisher Hall i New York med Los Angeles Philharmonic och Esa-Pekka Salonen, i Carnegie Hall i New York och på turné i Europa och Japan med Berliner Philharmoniker och Claudio Abbado samt i London och Amsterdam med London Philharmonic Orchestra och Bernard Haitink. Bland andra minnesvärda konserter kan nämnas The Dream of Gerontius med Chicago Symphony Orchestra och Barenboim, Jeremiah med Philadelphia Orchestra och Christoph Eschenbach, Missa Solemnis med Boston Symphony Orchestra och Seiji Osawa och med London Philharmonic och Kurt Masur, Verdis Requiem med Bayerische Rundfunk Orkester och Lorin Maazel, Bachs h-mollmässa med Gewandhausorchester i Leipzig och Herbert Blomstedt, Messias med Concentus Musicus och Nicholas Harnoncourt samt Das Lied von der Erde med Mahler Chamber Orchestra och Daniel Harding.

Bland de många CD-inspelningarna märks bl a Mahlers 2:a och 3:a med Berliner Philharmoniker/Abbado och 3:an med Los Angeles Philharmonic/Salonen, Mahlers 8:a med Concertgebouw-orkestern/Riccardo Chailly, Brahms Altrhapsodie med Dresdens Filharmoniker/Michel Plasson samt Missa Solemnis med Tonhalle Orchester Zürich/David Zinman. Inspelningen av Richard Strauss sällan spelade verk Daphne med Westdeutsche Rundfunks Symphonieorchester och Semyon Bychkov Gramminominerades 2005.

Anna Larsson har sina rötter i byn Vattnäs utanför Mora, men är uppvuxen på Lidingö där hon ännu är bosatt. Hon är utbildad på Adolf Fredriks Musikskola, därefter på Operastudio 67, privata studier för Florence Düselius och slutligen vid Operahögskolan i Stockholm.

Läs mer om Anna Larsson på annalarsson.nu.

ROBERT CHAFIN tenor

Amerikanske tenoren Robert Chafin från Virginia är utbildad vid College Conservatory of Music i Cincinnati. Efter avslutade studier har han främst varit verksam i Europa där han varit knuten till Theater Freiburg och Staatsoper Hannover. Han har särskilt kommit att sjunga Mozart och Rossini, men har också framträtt som Max i Friskytten av von Weber, Don José i Carmen av Bizet, Hoffmann i Hoffmanns äventyr av Offenbach, Duca di Lavrenne i Meyerbeers Margherita d'Anjou och Erik i Den flygande holländaren av Wagner. Robert Chafin har kunnat ses i dessa och andra roller i operahus i New York, Amsterdam, Stockholm, Wien, Frankfurt, Berlin, Leipzig och Bryssel. Han är även regelbundet solist med orkestrar i Europa och USA. Han har arbetat med dirigenter som Donald Runnicles, Frédéric Chaslin, Markus Stenz, Michel Plasson, Gary Bertini, Nicolas Geoghegan, Stefan Anton Reck, Edo de Waart, Renée Jacobs och Eve Queler.

Robert Chafin mottogs med jubel i Malmö Konserthus när han 2006 gjorde huvudrollen i Malmö SymfoniOrkesters konsertanta framförande av Stravinskis opera Oedipus Rex, dirigerad av Lawrence Renes. "Med sin röst övertygade Robert Chafin både som den gudomligt självsäkre Oidipus och som den mänskligt skräckslagne." /Tobias Lund, *Sydsvenskan* 28 januari 2006

ROLF MARTINSSON Variations for orchestra

Variations for Orchestra on themes from Dietrich Buxtehude hämtar sitt melodiska material från Dietrich Buxtehudes orgelproduktion, närmare bestämt från Klag-Lied (BuxWV 76) och Canzonetta (BuxWV 171). Verket beställdes av Helsingborgs Symfoniorkester att uruppföras i Helsingborgs Konserthus i november 2007 till 300-årsminnet av Buxtehudes död 1707. Han verkade några år som organist i Mariakyrkan i Helsingborg vid mitten av 1600-talet och därför var det naturligt att just hans orgelmusik fick ligga till grund för mitt tematiska val. Variations for Orchestra är en fri bearbetning av Buxtehudes temata där jag genom instrumenteringar, harmoniseringar, fugeringar och andra tekniker

varierat musiken på olika sätt och resultatet är musik skriven med glimten i ögat där olika delar abrupt tumlar in i varandra och instrumentgrupper exponeras tvärt mot varandra. Den vemodiga Klag-Lied som inleder verket, dyker upp flera gånger och avslutar också verket, hela tiden med det engelska hornet som sorgset melodiförande instrument i det vackra temat. I de avslutande takterna försvinner musiken in i en dimma där de ackompanjerande instrumenten slutar att spela ett och ett och till slut när melodin klingat ut finns endast ett brett isande stråkackord kvar, ett ackord som smygande etablerat sig i stycket.

© Rolf Martinsson

WITOLD LUTOSLAWSKI Danspreludier

Få tonsättare har betytt så mycket för vår tids musik som den polske mästaren Lutoslawski, men det skulle dröja många år innan han mönade och världen insåg hans värde. Efter studierna vid mitten av trettioalet livnärde han sig under krigsåren som kafépiantist och komponerade musik som inspirerats av folkmusik. Denna typ av mer underhållande musik fortsatte han att skriva långt in på femtioalet. År 1954 skrev han således en femsatsig komposition för klarinet och piano som på polska fick heta Preludia

taneczene, Danspreludier, baserad just på folkmusik från norra Polen. Detta skulle bli hans avsked till denna folkliga typ av musik, men verket visade sig bli mycket populärt hos publiken, varför han omarbetade det för klarinet, harpa, slagverk, piano och stråkar 1955. Ytterligare en version för nio instrument tillkom 1959. Satserna bildar tillsammans ett underhållande divertimento och påminner kanske en del om Bartóks musik i samma genre. Det betyder att Danspreludierna är rytmiska, vitala och utåtriktade.

© Stig Jacobsson

GUSTAV MAHLER

Das lied von der erde

Das Lied von der Erde (Sången om jorden) är en symfoni för två sångsolister och orkester, baserad på sex tonsättningar av gamla kinesiska dikter utgivna i Hans Bethges ofta tonsatta samling Den kinesiska flöjten. Texterna till satserna nr 1, 3, 4 och 5 är skrivna av Li-Tai-Po, till nr 2 av Tchant-Tsi och till den sista av Mong-Kao-Yen och Wang-Wei.

Sommaren 1907 avled Mahlers äldsta dotter i difteri och scharlakansfeber. Hustrun Alma greps hårt av detta slag och när hon några dagar efter begravningen lät sig undersökas av läkare, sa Mahler halvt på skämt att doktorn borde undersöka honom också. Så skedde och det var då man kunde konstatera att Mahler led av ett svårt, medfött hjärtfel. Ungefär vid denna tid avskedades han också från Wienoperan. Dessa tre svåra händelser kom att i grunden förändra hans liv. Tillvaron låg i spillror, han slöt sig inom sig själv. Men han fortsatte sin karriär som dirigent och besökte vid nyåret 1908 New York, där han dirigerade på Metropolitanoperan under årets första månader. Sommaren 1908 tillbringade han åter i Toblach i Sydtyrolen, en av alla dessa semesterorter där tyska och österrikiska tonsättare komponerat sina finaste sommarverk. Den här gången kunde han inte ägna sig åt stärkande promenader, simning eller cykelturer – allt sådant han älskade. Kompositionsarbetet kom lika mycket att bli en inre bearbetning av hans egna problem och hans vänner konstaterade att han i september, när sista satsen väl var

fullbordad, blivit både lugnare och tålmodigare. Han hade försonat sig med sitt öde.

I sin struktur är Das Lied von der Erde lika mycket en symfoni som något annat av hans orkesterverk med vokala inslag. Men han var oerhört vidskeplig. Beethoven, Bruckner, Schubert, Dvorák hade alla avlidit efter att ha skrivit sin nionde symfoni och Mahler hade nu skrivit åtta. Det nya verket fick inget nummer, på så sätt hoppades Mahler ha kringgått sitt öde. Därefter komponerade han dock en symfoni nr 9 och den blev hans sista fullbordade komposition. Han hann heller aldrig höra Das Lied von der Erde annat än för sitt inre öra. Partituret hade han visat upp för sin favorit-elev Bruno Walter, vilken hade blivit djupt gripen. De diskuterade en del detaljer, men innan Mahler hunnit bestämma sig för någon konsert avled han. Sex månader därefter uruppförde Walter detta fantastiska, timplånga verk under en konsert till Mahlers minne i München den 20 november 1911.

Det sextsatsiga verket börjar med en Dryckesvisa om jordens elände, fortsätter med Den ensamme om hösten, Om ungdomen, Om skönheten, Den druckne om våren och avslutas med verkets innerligaste sats Avskedet. Mahler tänkte kanske ändå att detta var det sista han skrev.

© Stig Jacobsson

Das lied von der erde

Svensk översättning: Gunilla Petersén

Das Trinklied vom Jammer der Erde - TENOR
Schon winkt der Wein im goldnen Pokale.
Doch trinkt noch nicht, erst sing ich euch ein Lied!
Das Lied vom Kummer soll auflachend in die Seele euch klingen.
Wenn der Kummer naht, liegen wüst die Gärten der Seele,
Welkt hin und stirbt die Freude, der Gesang.
Dunkel is das Leben, ist der Tod.

Herr dieses Hauses!
Dein Keller birgt die Fülle des goldenen Weins!
Hier, diese Laute nenn ich mein!
Die Laute schlagen und die Gläser leeren,
Das sind die Dinge, die zusammen passen.
Ein viller Becher Weins zur rechten Zeit,
Ist mehr wert als alle Reiche dieser Erde.
Dunkel ist das Leben, is der Tod.

Das Firmament blaut ewig, und die Erde
Wird lange feststehn und aufblühn im Lenz.
Du aber, Mensch, wie lang lebst denn du?
Nicht hundert Jahre darfst du dich ergötzen
An all dem morschen Tande dieser Erde!

Seht dort hinab! Im Mondschein auf den Gräbern
Hockt eine wild-gespenstisches Gestalt.
Ein Aff' ist's! Hört ihr, wie sein Heulen hinausgellet
In den süßen Duft des Lebens!
Jetzt nehmt den Wein! Jetzt ist es Zeit, Genossen!
Leert eure goldnen Becher zu Grund!
Dunkel ist das Leben, ist der Tod. (Li-Tai-Po)

Der Einsame im Herbst - ALT
Herbstnebel wallen bläulich überm See;
Vom Reif bezogen stehen alle Gräser;
Man meint, ein Künstler habe Staub vom Jade
Über die feinen Blüten ausgestreut.

Der süße Duft der Blumen is verflögen;
Ein kalter Wind beugt ihre Stengel nieder.
Bald werden die verwelkten, goldnen Blätter
Der Lotosblüten auf dem Wasser ziehn.

Dryckesvisan om jordens elände
Redan kallar vinet på er i den gyllene bägaren,
men drick inte ännu, först vill jag sjunga en sång för er!
Sorgens sång som skall återljuda i era själar likt ett skratt.
När sorgen närmar sig ligger själens trädgårdar öde,
glädjen och sången vissnar ner.
Livet är mörkt liksom Döden.

Hör hit du värdshusvärd!
Din källare är fylld av gyllene vin!
Se hit, den här lutan kallar jag min!
Att slå an dess strängar och tomma glasen,
det är sånt som hör samman.
Ett fyllt vinglas vid rätt tillfälle är värt mera än
all jordens rikedomar!
Livet är mörkt liksom Döden.

Himlavalvet är evigt blått, och jorden
kommer att finnas länge än och blomstra på våren.
Men du människa, hur länge lever du?
Inte ens i hundra år kan du njuta av dessa meningslösa
jordiska fåfångligheter!

Se ner! I månskenet på gravarna
hukar en spöklik gestalt!
Det är en apa! Hör hur hans ylande söndersliter
den ljuvliga livsluften!
Nu kan ni dricka ert vin! Nu är det dags, mina vänner!
Töm era gyllene bägare i botten!
Livet är mörkt, liksom Döden.

Den ensamma på hösten
Den blåaktiga höstdimman sänker sig över sjön
och varje grässtrå täcks av frost;
Det sägs att en konstnär strött ut jadedpulver
över de spridda blomstren.

Blommornas söta doft har försvunnit
och en kall vind böjer ner deras stänglar.
Snart kommer lotusblommans bleknande,
gyllene blad falla ner i vattnet.

Mein Herz ist müde. Meine kleine Lampe
Erlosch mit Knistern; es gemahnt mich an den Schlaf.
Ich komm zu dir, traute Ruhestätte!
Ja, gib mir Ruh, ich hab Erquickung not!

Ich weine viel in meinen Einsamkeiten.
Der Herbst in meinem Herzen währt zu lange.
Sonne der Liebe, willst du nie mehr scheinen,
Um meine bitteren Tränen mild aufzutrocknen?
(Tchang-Tsi)

Von der Jugend - TENOR
Mitten in dem kleinen Teiche
Steht ein Pavillon aus grünem
Und aus weißem Porzellan.

Wie der Rücken eines Tigers
Wölbt die Brücke sich aus Jade
Zu dem Pavillon hinüber.

In dem Häuschen sitzen Freunde,
Schön gekleidet, trinken, plaudern,
Manche schreiben Verse nieder.

Ihre seidnen Ärmel gleiten
Rückwärts, ihre seidnen Mützen
Hocken lustig tief im Nacken.

Auf des kleinen Teiches stiller
Wasserfläche zeigt sich alles
Wunderlich im Spiegelbilde.

Alles auf dem Kopfe stehend
In dem Pavillon aus grünem
Und aus weißem Porzellan;

Wie ein Halbmond steht die Brücke,
Umgekehrt der Bogen. Freunde,
Schön gekleidet, trinken, plaudern.
(Li-Tai-Po)

Mitt hjärta är så trött. Min lilla lampa
har slocknat med ett knastrande, det manar mig att sova.
Jag kommer till dig, kära rastplats!
Ja, giv mig ro, jag längtar efter tröst!

Jag gråter ofta i min ensamhet.
Hösten i mitt hjärta varar alltför länge.
Du kärlekssol, kommer du aldrig mera att lysa
och ömt torka bort mina bittra tårar?

Om ungdomen
Mitt i den lilla dammen
står en paviljong av grönt
och vitt porslin.

Likt ryggen på en tiger
välver sig jadebron
över till paviljongen.

I det lilla huset sitter vänner,
de är vackert klädda och dricker och pratar;
många skriver ner små dikter.

Deras sidenärmar glider bakåt,
deras sidenmössor hukar
lustigt i nacken.

På dammens lugna
vattenyta syns allting tydligt,
som i en fantastisk spegel.

Alla står på huvudet
i den gröna och vita
porslinspaviljongen.

Bron är upp och ner som en halvmåne.
De vackert klädda
vännerna dricker och pratar.

Von der Schönheit
Junge Mädchen, pflücken Blumen,
Pflücken Lotosblumen an dem Uferande.
Zwischen Büschen und Blättern sitzen sie,
Sammeln Blüten in den Schoß und rufen
Sich einander Neckereien zu.

Goldne Sonne webt um die Gestalten,
Spiegelt sie im blanken Wasser wider.
Sonne spiegelt ihre schlanken Glieder,
Ihre süßen Augen wider
Und der Zephir hebt mit Schmeichelkosen
Das Gewebe ihrer Ärmel auf, Führt den Zauber
Ihrer Wohlgerüche durch die Luft.

O sieh, was tummeln sich für schöne Knaben
Dort an dem Uferand auf mut'gen Rossen,
Weithin glänzend wie die Sonnenstrahlen;
Schon zwischen dem Geäst der grünen Weiden
Trabt das jungfrische Volk einher!
Das Roß des einen wiehert fröhlich auf
Und scheut und saust dahin;
Über Blumen, Gräser, wanken hin die Hufe,
Sie zerstampfen jäh im Sturm die hingesunknen Blüten.
Hei! Wie flattern im Taumel seine Mähnen,
Dampfen heiß die Nüstern!
Goldne Sonne webt um die Gestalten,
Spiegelt sie im blanken Wasser wider.

Und die schönste von den Jungfrauen sendet
Lange Blicke ihm der Sehnsucht nach.
Ihre stolze Haltung ist nur Verstellung,
In dem Funkeln ihrer großen Augen,
In dem Dunkel ihres heißen Blicks
Schwingt klagend noch die Erregung ihres Herzens nach
(Li-Tai-Po)

Der Trunkene im Frühling
Wenn nur ein Traum das Leben ist,
Warum denn Müh und Plag?

- ALT

Om skönheten
Unga flickor plockar blommor,
plockar lotusblommor vid flodstranden.
De sitter bland buskar och blad,
samlar blommor i knäet och ropar
retfullt till varandra.

Solens gyllene strålar sveper in dem
och låter dem spegla sig i vattnet,
solen speglar deras smala lemmar
och vackra ögon.
Och med en smekning lyfter vinden
upp tyget i deras armar och släpper ut deras
våldofts mysterier i luften.

Titta! Vad är det för vackra gossar som
rider i strandkanten på sina stolta hästar?
På långt håll tycks de glänsa som solstrålar.
Mellan de gröna snårens grenar
rider de unga herrarna fram i galopp.
En av deras hästar gnäggar lyckligt,
sparkar bakut och rusar vidare,
över blommor och gräs spritter hovarna,
och trampar i farten ner de fallna blommorna.
Hej! Se hur dess man kastar fram och tillbaka
och hur näsborrarna ångar av värme!
Solens gyllene strålar sveper in dem alla
och låter dem spegla sig i vattnet.

Och den vackraste av jungfrurna blickar
långtansfullt efter honom.
Hennes stolta hållning är bara förställning.
I hennes stora ögons glitter,
i djupet av hennes heta blickar
står ännu klagande hennes upprörda hjärta.

- TENOR

Den berusade på våren
Om livet bara är en dröm,
varför då denna klagan och smärta?

Ich trinke, bis ich nicht mehr kann,
Den ganzen, lieben Tag!

Und wenn ich nicht mehr trinken kann,
Weil Kehl' und Seele voll,
So tauml' ich bis zu meiner Tür
Und schlafe wundervoll!

Was hör ich beim Erwachen? Horch!
Ein Vogel singt im Baum.
Ich frag ihn, ob schon Frühling sei,
Mir ist, mir ist als wie im Traum.

Der Vogel zwitschert: "Ja! Der Lenz,
Der Lenz ist da, sei kommen über Nacht!"
Aus tiefstem Schauen lauscht ich auf,
Der Vogel singt und lacht!

Ich fülle mir den Becher neu
Und leer ihn bis zum Grund
Und singe, bis der Mond erglänzt
Am schwarzen Firmament!

Und wenn ich nicht mehr singen kann,
So schlaf ich wieder ein,
Was geht mich denn der Frühling an!
Laßt mich betrunken sein!
(Li-Tai-Po)

Der Abschied
Die Sonne scheidet hinter dem Gebirge.
In allen Tälern steigt der Abend nieder
Mit seinen Schatten, die voll Kühlung sind.
O sieh! Wie eine Silberbarke schwebt
Der Mond am blauen Himmelssee herauf.
Ich spüre eines feinen Windes Wehn
Hinter den dunklen Fichten!

Jag dricker tills jag inte kan dricka längre,
hela den långa, härliga dagen!

Och när jag inte längre kan dricka,
eftersom strupen och själen är fulla,
så raglar jag hem till min dörr
och sover underbart!

Vad är det jag hör, när jag vaknar? Lyssna!
En fågel sjunger i trädet.
Jag frågar den om det redan är vår,
det tycks mig som en dröm.

Och fågeln kvittrar: Ja! Våren
är här, den kom under natten!
Djupt i min dvala lyssnar jag,
fågeln sjunger och skrattar.

Jag fyller min bägare på nytt
och tömmer den i botten,
och sjunger tills månen lyser
på mörka himlavalvet.

Och när jag inte längre kan sjunga,
så somnar jag igen.
Vad bryr jag mig väl om våren?
Låt mig vara berusad!

- ALT

Avskedet
Solen sjunker bakom berget.
I alla dalar stiger kvällen ner
med sina skuggor, fyllda av kyla.
O se! Som en silverbåt glider månen
fram på den blåa himmelssjön.
Jag känner en liten vinds andetag
bakom de mörka granarna!

Der Bach singt voller Wohllaut durch das Dunkel.
Die Blumen blassen im Dämmerchein.
Die Erde atmet voll von Ruh und Schlaf,
Alle Sehnsucht will nun träumen.
Die müden Menschen gehn heimwärts,
Um im Schlaf vergeßnes Glück
Und Jugend neu zu lernen!

Die Vögel hocken still in ihren Zweigen.
Die Welt schläft ein!
Es wehet kühl im Schatten meiner Fichten.
Ich stehe hier und harre meines Freundes;
Ich harre sein zum letzten Lebewohl.
Ich sehne mich, o Freund, an deiner Seite
Die Schönheit dieses Abends zu genießen.
Wo bleibst du ...? Du läßt mich lang allein!

Ich wandle auf und nieder mit meiner Laute
Auf Wegen, die vom weichen Grase schwellen.
O Schönheit! O ewigen Liebens - Lebenstrunkne Welt!
(Meng-Hao-Ran)

Er stieg vom Pferd und reichte ihm den Trunk
Des Abschieds dar. Er fragte ihn, wohin
Er führe und auch warum es müßte sein.
Er sprach, seine Stimme war umflort: Du, mein Freund,
Mir war auf dieser Welt das Glück nicht hold!

Wohin ich geh? Ich geh, ich wandre in die Berge.
Ich suche Ruhe für mein einsam Herz.
Ich wandle nach der Heimat, meiner Stätte.
Ich werde niemals in die Ferne schweifen.
Still ist mein Herz und harret seiner Stunde!
Die liebe Erde allüberall blüht auf im Lenz und grünt
aufs neu!
Allüberall und ewig blauen licht die Fernen!
Ewig... ewig...
(Wang Wei)

Bäcken sjunger sitt välljud i mörkret.
Blommorna bleknar i skymningsljuset.
Jorden andas lugn och sömn.
All längtan vill bara drömma nu.
De trötta människorna går hem för
att söka en svunnen lycka i sömnen
och lära sig bli unga igen!

Fåglarna kurar ihop sig på sina grenar.
Världen somnar in!
Det blåser kallt i mina granars skugga.
Jag står här och väntar på min vän.
Jag väntar på honom och på vårt sista avsked.
O, du min vän, jag längtar efter att njuta
denna kvälls skönhet vid din sida.
Var är du? Du lämnar mig så länge ensam!

Jag vandrar fram och tillbaka med min luta
på stigar som är klädda med mjukt gräs.
O skönhet! O du för evigt kärleks- och livsberusade värld!

Han klev ner från hästen och räckte fram
avskedsdrycken. Han frågade honom vart
han skulle bege sig och varför det var nödvändigt.
Han talade och hans stämma var beslöjad: "Min vän,
jag måste berätta för dig att lyckan inte stod
mig bi i denna världen.
Vart jag beger mig? Jag går, jag vandrar över bergen.
Jag söker ro för mitt ensamma hjärta.
Jag går mot mitt hem, min plats på jorden.
Jag kommer aldrig att ge mig iväg långt bort.
Mitt hjärta är lugnt och bidar sin tid.
Överallt blomstrar den kära jorden på våren och blir åter
grön,
överallt och evigt lyser den blånande fjärran!
Evig...evigt..."

Svensk översättning: Gunilla Petersén

